

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obo/13/2019
Identifikačné číslo spisu: 2113206620
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2113206620.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Ivici Čelkovej v spore žalobcu Slovenská konsolidačná a.s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 357 76 005 proti žalovanému Mgr. Ladislavovi Zselinszkému, so sídlom Hlavná 28/7, 929 01 Dunajská Streda, správca konkurznej podstaty úpadcu Z. Y. L., XXX XX X. č. XXX, IČO: 34 615 911, o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cbi/4/2015-198 z 15. mája 2019, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cbi/4/2015-198 z 15. mája 2019 p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 3Cbi/4/2015-198 z 15. mája 2019 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd určil, že pohľadávky žalobcu (právneho predchodcu Sociálna poisťovňa, a.s., Bratislava) prihlásené prihláškou dňa 13. decembra 2012 v základnej prihlasovacej lehote sa považujú vo výške 25.011,81 € za zistené.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že žalobca prihlásil svoje pohľadávky v základnej prihlasovacej lehote a tieto boli popreté ku dňu 14. februáru 2013, teda včas. Oznámenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 30. novembra 2012, právne účinky teda nastali 1. decembra 2012. Tento deň označil súd prvej inštancie za začiatok základnej prihlasovacej lehoty. Základná prihlasovacia lehota (45 dní) od vyhlásenia konkurzu potom skončila dňa 15. januára 2013. Lehota na popretie pohľadávok začala plynúť 16. januára 2013 a posledným dňom bol 14. február 2013. Krajský súd poukázal v súvislosti s tým na predchádzajúce zrušujúce uznesenie NS SR sp. zn. 1Obo/17/2017 z 22. marca 2018, v ktorom aj najvyšší súd konštatoval včasnosť popretia pohľadávok (odsek 31 odôvodnenia uznesenia NS SR). Súd prvej inštancie poukázal ďalej na podanie žalobcu zo dňa 02. decembra 2013, z podania ktorého nepochybne vyplýva, že v ňom žalobca uviedol nové (v pôvodnej žalobe neuplatnené) skutkové tvrdenia, čím rozšíril pôvodnú žalobu v skutkových

tvrdeniach a uviedol nové, doposiaľ neuplatnené skutkové i právne dôvody, spochybňujúce popierajúci prejav správcu. Po prihliadnutí na obsah podania ho posúdil ako zmenu žaloby, ktorú uznesením č. k. 3Cbi/4/2015-118 z 15. marca 2017 pripustil. Poukázal ďalej na ustanovenie § 32 ods. 9 zák. č. 7/2005 Z.z. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZoKR“) a konštatoval, že v prejednávanej právnej veci začala plynúť lehota na podanie určovacej žaloby dňa 25. februára 2013 (deň doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi) a skončila 26. marca 2013. Zdôraznil, že zo znenia § 32 ods. 9 ZoKR nepochybne vyplýva, že táto lehota je lehotou prekluzívnou, jej márnym uplynutím zanikne právo veriteľa na určenie pohľadávky ako takej a je lehotou hmotnoprávnou, ktorá je zachovaná aj vtedy, ak je podaná na vecne nepríslušnom súde. Krajský súd poukázal na to, že žalobca v pôvodnom žalobnom návrhu namietal len oneskorené popretie pohľadávok správcom a až v podaní zo dňa 2. decembra 2013 namietol nové hmotnoprávne dôvody neúčinnosti popretia. Vyslovil názor, že veriteľ popretej pohľadávky je, vzhľadom na § 32 ZoKR povinný spochybníť popretie v určitej lehote určenej na podanie žaloby, zákon vylučuje, aby veriteľ popretej pohľadávky rozširoval a uvádzal nové vecné a právne dôvody spochybňujúce popretie po uplynutí 30 dní na podanie žaloby, nakoľko by týmto postupom došlo k obchádzaniu a minútu sa účinkov § 32 ods. 9 ZoKR. So zreteľom na uvedené súd prvej inštancie žalobu s poukazom na § 32 ods. 9 ZoKR v znení účinnom od 01. januára 2012 zamietol. Žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a skutočnosť, že si žalovaný náhradu trov neuplatnil.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, navrhujúc ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že s poukazom na svoju predchádzajúcu argumentáciu naďalej trvá na podanom návrhu na určenie popretých pohľadávok za zistené v spojení s vyjadrením zo dňa 02. decembra 2013 a jeho doplnením zo dňa 29. júna 2018, nakoľko má za to, že predmetná sporná vec bola súdom prvej inštancie nesprávne právne posúdená. Poukázal ďalej na obsah podanej žaloby, v ktorej právny predchodca žalobcu okrem iného poukázal na § 32 ods. 19 ZoKR, v zmysle ktorého pohľadávka, určená právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci, sa v určenom rozsahu považuje za zistenú. Ďalej odvolateľ v odvolaní poukazoval na nevyhnutnosť riadneho odôvodnenia rozhodnutia. Porušením tohto práva je účastníkovi upreté právo dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom a odníme sa mu tak možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia opravných prostriedkov a tiež znemožňuje odvolaciemu súdu preskúmať správnosť prvoinstančným súdom prijatých záverov v otázke právneho posúdenia veci.

4. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach §§ 379 a 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcu a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) verejným vyhlásením rozsudku, za splnenia podmienok § 219 ods. 1 a 3 CSP v spojení s ustanovením § 378 ods. 1 CSP a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd po preštudovaní spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a vec posúdil správne aj po právnej stránke a to z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorými sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožnil a považuje za nehospodárne ich opätovne uvádzať.

8. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku vyplýva, že dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie žalobu zamietol bolo jednak, že za dôvodnú nepovažoval veriteľom v žalobe uplatnenú námietku nedodržania lehoty na popretie pohľadávok a ďalej, že žalobca uviedol ďalšie vecné a právne dôvody, spochybňujúce popretie, až v podaní zo dňa 02. decembra 2013, teda až po uplynutí lehoty uvedenej v §

32 ods. 9 ZoKR, majúcej charakter prekluzívnej lehoty.

9. Vychádzajúc z obsahu odvolania odvolateľ zrejme vytýkal súdu prvej inštancie nedostatočné odôvodnenie rozsudku, v dôsledku skutočnosti ktorej bolo porušené právo na spravodlivý proces. Odvolací súd nedospel k záveru, že by odôvodnenie rozsudku krajského súdu neobsahovalo uvedenie zásadných dôvodov, pre ktoré bola žaloba žalobcu zamietnutá. Súd prvej inštancie dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Súd prvej inštancie sa dôsledne vysporiadal s otázkou včasnosti popretia pohľadávok zo strany správcu a to aj s poukazom na názor vyslovený odvolacím súdom v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení sp. zn. 1Obo/17/2017 z 22. marca 2018. Týmto právnym názorom bol súd prvej inštancie podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný. Súd prvej inštancie podrobne vysvetlil aj svoj ďalší zámer o neskorom podaní žaloby (podanie zo dňa 02.12.2013 doručené súdu 09.12.2013) vo vzťahu k dôvodom uvedeným žalobcom v tomto doplnujúcom podaní.

10. So zreteľom na uvedené odvolací súd nepovažoval námietku odvolateľa, týkajúcu sa nedostatočne odôvodneného rozsudku, za dôvodnú, rozsudok považoval za vyhotovený v súlade s § 220 CSP, z dôvodu ktorého dospel k záveru, že odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP nie je v prejednávanej právnej veci naplnený.

11. Odvolateľ ďalej súdu prvej inštancie vytýkal nesprávne právne posúdenie veci. Urobil tak však bez toho, že by bol konkrétne uviedol, ktorý právny záver súdu prvej inštancie považuje za nesprávny a z akého dôvodu. Ako jediné konkrétne v odvolaní uviedol, že okrem iného, jeho právny predchodca v podanej žalobe poukázal na znenie § 32 ods. 19 ZoKR, podľa ktorého pohľadávka určená právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci sa v určenom rozsahu považuje za zistenú. Ak táto námietka smerovala k tomu, že sa žalobca už pôvodnou žalobou domáhal, aby súd určil aj vymáhateľnosť pohľadávky, je odvolací súd toho názoru, že zvyšný obsah žaloby túto skutočnosť nepotvrďuje. Žaloba síce obsahuje samotný odkaz na § 32 ods. 19 ZoKR, vo zvyšnej časti však žalobca uvádza dôvody, pre ktoré má za to, že správca nedodržel zákonom stanovenú lehotu na popretie pohľadávok, žalobca nekonkretizuje, ktorej z popretých pohľadávok sa odkaz na § 32 ods. 19 ZoKR týka a ani samotný petit žaloby nepotvrďuje, že sa žalobca žalobou domáhal pri určitých pohľadávkach určenia ich oprávnenosti čo do vymáhateľnosti.

12. Ďalší konkrétny dôvod, vzhľadom na ktorý žalobca dospel k záveru, že vec je nesprávne právne posúdená v odvolaní absentuje.

13. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP nie je daný.

14. Pre úplnosť odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v uznesení zo dňa 22. marca 2018 odvolací súd uvádza (odsek 44 odôvodnenia), že pohľadávky uvedené Sociálnou poisťovňou v súhrnnej prihláške nezabezpečených pohľadávok zo dňa 13. decembra 2012 pod por. č. 15 a 16 odvolateľ nenapádal a preto neboli predmetom odvolacieho prieskumu. O týchto pohľadávkach bolo právoplatne rozhodnuté už rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cbi/4/2015-135 zo 17. mája 2017.

15. Žalovanému, ako úspešnému účastníkovi konania, vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanému preukázateľne žiadne trovy nevznikli Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

16. Rozsudok bol prijatý členmi odvolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je dovolanie prípustné (§ 420 CSP), ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Oprávneným subjektom na podanie dovolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 v spojení s § 424 CSP).

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia veci (§ 432 CSP).

Podľa § 429 SCP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.